

SCHIKKING MET WAVIN

De VEB heeft met Wavin een regeling getroffen tot compensatie van de schade van beleggers op 5 mei 2009, omdat Wavin mogelijk niet tijdig koersgevoelige informatie vrijgaf over de onderhandse plaatsing van converteerbare obligaties. De regeling houdt in dat verkopende beleggers een compensatiebedrag met een rentevergoeding zullen ontvangen.

De VEB is blij dat Wavin de beleggers op adequate wijze tegemoetkomt. De AFM legde Wavin al in 2011 een boete op omdat het bedrijf te laat koersgevoelige informatie openbaar had gemaakt. Het besluit had betrekking op de sterke koersen- en omzetontwikkeling van Wavin op maandag 4 en dinsdag 5 mei 2009. Pas op dinsdag 5 mei

2009 om 13.06 uur informeerde Wavin zijn aandeelhouders over het principeakkoord over de onderhandse plaatsing van converteerbare obligaties. Dat was te laat, zo oordeelde de AFM. De Rechtbank Rotterdam en het College van Beroep voor het Bedrijfsleven lieten het boetebesluit van de AFM over-eind.

Afhankelijk van het moment van verkoop krijgen beleggers tussen 13 en 75 procent van het geleden koersnadeel vergoed. Daarnaast ontvangen beleggers een rentecomponent. Alleen VEB-leden die op (datum) lid waren van de VEB en hun Wavin-aandelen hebben verkocht op dinsdag 5 mei 2009 tussen 9.00 en 13.06 uur kunnen aanspraak maken op een vergoeding onder deze regeling.

– Column –

De 10 procent van Nijboer

Als het aan Henk Nijboer van de PvdA ligt, worden Nederlandse banken in de toekomst verplicht een eigen vermogen aan te houden van 10 procent van het balanstotaal.

Deze leverage ratio moet in de EU in 2018 minimaal 3 procent zijn, en voor Nederlandse banken wordt het 4 procent. Nijboer vindt dat blijkbaar veel te weinig en roept om 2,5 keer zoveel kapitaal.

Dat is niet zo maar even op te brengen met een paar jaar de winst inhouden, dat kan alleen met enorme emissies van nieuwe aandelen. Wat dit betekent voor de winst per aandeel hoef ik u, als medebelegger, niet uit te leggen.

“Aandeelhouders moeten op de blaren zitten”, zei Nijboer in De Telegraaf. Waarom? De sector verdient wat mij betreft langzamerhand wel wat meer respijt. Als er één bedrijfstak is in Nederland die noodgedwongen veranderde afgelopen jaren dan is het wel de bankensector. Er is nieuw toezicht door de ECB voor de grootste banken, er zijn strikte bonusregels en strenge toetsen voor nieuwe bestuurders. De impact van de toegenomen regelgeving op het businessmodel van banken is al enorm.

Maar Nijboer stelt dat “de bestuurders eindverantwoordelijk” zijn. Ik vraag me dat af. Feitelijk

bepaalt de toezichthouder het belonings-, dividend- en financieeringsbeleid, waardoor de ruimte voor echt sturend beleid door het management aanzienlijk is uitgehold.

Nijboer denkt ook dat je met grotere buffers meer kunt uitlenen. Dat is wat kort door de bocht. Als je de verplichte buffer verhoogt van 4 naar 10 procent zonder nieuw kapitaal op te halen, dan kun je juist veel minder uitlenen. Pas als je de buffer tot boven de nieuwe vermogens eis weet te brengen, kun je als bank meer uitlenen dan voorheen.

Dat aandeelhouders op de blaren moeten zitten – zoals Nijboer wil – is deels al realiteit. Vraag het maar aan de voormalige bezitters van aandelen SNS. Nijboer draaft door en zijn idee zou een ramp zijn voor de winstgevendheid van de Nederlandse banken. Om van de beurskoersen nog maar te zwijgen.

PAUL KOSTER
is directeur van de VEB